Kaks kosilast.

Lühike jutt Eesti rahwa elust.

Oru talu Maret oli ilus ja jumekas tüdruk. Ega see siis ka ime ei olnud, kui mõnigi külа noor mees teda hää meelega nägi ja iseeneses mõtles: „Kes Mareti omale naeseks wõtab, see saab ilusa abikaasa, see on tõsi. Kahju et mina weel ei wõi abielusse heita.“

Maret oli peremehe tütar. Tema isa ei olnud rikkas mees, aga tal oli nii palju, et igapäewast leiba wõis saada. Isa oli enne teise peremehe sulane olnud ja sulase-põlwes ka naese wõtnud. Mareti ema oli ka tubli perenaene ja oma mehe truu abikaas. Sest ep see tuli, et Maret ilusaste üles kaswas ja niisama tubliks inimeseks sai kui emagi. Nõnda oli siis Maret ihu ja hinge poolest terwe ja rikkumata tüdruk.

Maretil oliwad ka weel kaks nooremat õde ja üks wanem ja üks noorem wend. Nõnda oli tema wanematel siis ühte kokku wiis last.

Oru talu peremees, Mareti isa, Jüri, oli niisama mõistlik inimene kui tema naenegi. Mingisugust walet ega paha asja tema ei sallinud, waid teenis õiglase tööga oma leiba. Koht, mis ta käes oli, ei olnud mitte ta oma waid ta maksis ta eest renti mõisa. Seda teame ju igaüks, et rendikoha pidajad ialgi kes teab kui rikkaks ei wõi saada. Ta waatas aga selle pääle kõige enam, et inimene tubli töötegija on.

Nagu ütlesin, oli külas mõnigi mees, kellele Maret meele pärast oli. Meil on iseäranis kahe mehega tegemist. Esimene oli üks peremees, nimega Jaak, kes alles kaunis noor ja poismees oli. Tema oli oma silma Mareti pääle wisanud. Teine oli üks sulane, nimega Mart, osaw ja truu oma teenistuses. Temale oli ka Maret üliwäga armas.

Ühel pühapäewal pärast lõunat oli küla koolitoas lugemine. Maret läks sinna. Ka su-